

Folkeparti ved sit Landsraadmøde i 1920 vedtog en Resolution, hvori vi paa den sædvanlige objektive og lidenskabsløse Maade, der kendetegner vor Politik, erklærede os villige til at undersøge, om dette System, som vi jo ikke er Opfindere af, men som er fremført fra anden Side i vort politiske Liv, var bedre, og til at undersøge, om Tiden var inde til, at det kunde gennemføres, og da i hvor stort et Omfang. Jeg vilde blot ønske, at alle saa lige saa lidenskabsløst paa Spørgsmaalet: Vægttold kontra Værditold, som vi, og jeg vilde ønske, at alle vilde rette sig efter de Erfaringer, det praktiske Liv har godtgjort overfor Værditoldprincippet. Ingen beklager mere end jeg, at Værditoldprincippet har de store tekniske og praktiske Fejl, det har, fordi jeg ogsaa rent teoretisk set maa indrømme, at det var en behagelig og god Maade at komme ud over de Vanskeligheder, der netop er en Følge af de store Svingninger baade i Valuta og Priser, i vore Dage, om man havde en Værditold. Men som Sagen ligger, er disse Vanskeligheder nu en Gang efter min Mening saa iøjnefaldende og saa afgørende, at det ikke kan være Meningen fra nogen Side, der erklærer, at de i hvert Fald ikke vil Industrien til Livs, at gennemføre Ting, som baade Industrien og for den Sags Skyld ogsaa Handelen i høj Grad vil komme til at lide under, saaledes som de lider gennem Værditoldprincippets Praktisering.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har en mærkelig Maade at udtrykke sig paa. Naar han skal karakterisere vort Partis Stilling til Regeringens Lovforslag af 1921, siger han, at vi er saa henrykte over det Forslag nu, men vi modarbejdede det den Gang. Begge Dele er urigtige. Vi er ikke henrykte over det Forslag nu, og vi modarbejdede det ikke den Gang, idet vi tilbød vor Medvirkning til en Forhandling paa dette Lovforslags Grundlag, men paaviste Omraader, hvor vi ønskede dette Forslag bedre udviklet ad den Linie, som den højtærede Statsminister angav som Lovforslagets Hovedlinie, Frihandelslinien. Det er ganske det samme Standpunkt, vi dér har taget, som det, det senere Toldudvalgs Formand, det ærede Medlem Hr. Clausager, har taget paa dette Punkt. Vi har selvfølgelig gjort det skar-

pere og stærkere, fordi Toldudvalgets Formand jo er moderat og vi er radikale; det bevirker altid en Forskel i Temperament og i Udtryksmaade.

Jeg maa dernæst sige, at jeg kan ikke genoptage Diskussionen med det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen om, at der ikke blev stillet Ændringsforslag fra vor Side i Samlingen 1921—22. Det har været diskuteret her i Tinget en Gang. Vi godtgjorde, at naar der ikke blev stillet Ændringsforslag, da saadanne blev indkaldt, var det, fordi det ærede Medlem meddelte os, at det ikke vilde betyde noget, idet hele den Skatte-lovgivning, som den Gang førtes frem i Linie med Toldlovforslaget, optog hele Tiden, hvorfor disse Frister blev sat ud af Kraft. Det ved det ærede Medlem meget godt, og i Virkeligheden ligger der i en ganske bestemt Kendsgerning en Erkendelse deraf. Thi hvis der i et Folketingsudvalg ikke stilles Ændringsforslag, saa er der ikke andet at gøre for det Parti, som har fremsat Forslaget, end at afgive Betænkning. Det er klart. Men det var der ikke et Menneske, der tænkte paa; der var fuld Enighed i Toldudvalget om den Fremgangsmaade, der den Gang blev fulgt paa det Punkt.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, at det lyder meget godt, naar han nu siger, at det interesserer ham ikke det allermindste, hvad den og den og den da har sagt. Jeg ved, at det er i det ærede Medlems Interesse, at det saa vidt muligt glemmes, hvad Venstre paa de Omraader har sagt. Det er i det konservative Folkepartis Interesse, men vi har en anden Interesse. Vi har en anden Opfattelse end det konservative Folkeparti af, hvad der tjener Landets Økonomi. Det er vor Pligt at søge at hindre den Politik, som det ærede Medlem staar som Udtryk for paa dette Omraade, og een Vej — jeg kan sige den eneste Vej — til at hindre dette er den at faa Venstre til at huske saa meget af, hvad det har sagt tidligere, saa at det ikke gaar ad det ærede Medlems Vej.

I øvrigt skal jeg erkende, at det ærede Medlem og hans Parti har en fast Position i Toldspørgsmaalet, den samme, som Højre altid har haft, og som jeg vil antage, at de Konservative altid vil blive ved at have, og jeg erkender, at den